

זה בורר פרק שלישי סנהדרין

כד.

עין משפט
גר מצוה

י א מ"ד מהל' שבת
הלכה ד' סמג לאורן סה
טושי"ע א"ח סי' רנז טע"ף
י
יא ב ג מ"ז ס"ז מהל'
סנהדרין הלכה ב סמג
עש"ן לו טושי"ע ח"ח סי' כז
טע"ף א ובשקנו מידו:
יב ד מ"י שם הלכה ג
טושי"ע שם טע"ף ג:

ה אור השלם

1. וארעה את האנ
2. חררה לכן עני האנ
ואקח לו שני מקלות
לאחר כרתי נגם
ולאחר כרתי חבלים
וארעה את האנ:
3. זכרה וז
4. ואמר אלה שני בני
הצידד העומדים על
ארוך כל הארץ:
5. זכרה וז די
6. השנים זיתים עליה
אחד שנים מגילת ואחד
על שסאלת: זכרה וז
7. ואשא על ווארא
זהה שמים שנים
זיאות ורחו חבלים
ולתדה כנסים כנסים
והצידה ושאנה את
האנ ביקו הרצץ וכן
השמים: ואמר לו
המלאך הרחיב ין אנה
הקדו מלכות את
האקדה חמיר אלי
לכנות לו את בארץ
שני והוכן הצידה שם
על מקנהה:
8. זכרה וז טי-א
9. ארות לך עקנה
ושדים אין לה נגם השדה
לאחננו ביום שידרח
בה ין ששירות חן
10. מחשבים השמימי
על ששירות חן: זכרה

יבית חננאל

הלכת חכמים ואף לא
אמר ללא לברר אלא אבא
במי לברר קאמיתא דה
דאמר רבי א"ל ויתן
רשמי בעדן פסילי
יעינן שדורן נמר ופסיל
יעינן פסיל גינן
כלומר יכול בעל דין לומר
כדי נמר והוה הדין
שקבלו על עצמך דין
פסיל ב"ד והאמר
שפסילי העדים אנו טוען
בעל דין כי יש לה איה
אחרת תהיה הדין אלא
זה וצריכין אנו לברר לנו
דינן כן. משתע הויא:
לדון הכמים מחכבין ו
אז הוה איה ראה כי
שאר הדין יקיש בבית
ההפך וצריכין כן החכמה
שעל כלו ערק הדין
וטותן לו כזה. חזיה
אמר על ר' מאיר פה
קדוש יאמר בדין
ואעפ"י שאמר רבנא
ההוא ר' מאיר בבית
ההפך כאלו ערק וטותן
לו חזיה וכן. וזה
היה יושב ואומר אסור
להטסק בשבת עתה.
אמר לפני ר' ישמעאל
אמר ב"ד יאמר אבא תתי
לדעמי תהוצא אבא

הוא ממלא מקום אבותיו הוא
אחי נועם אלו ת"ח שבאיי
ז' וכן שני בני היצירה. ת"ח
שים יוצאות ורובו בכנפיהם
הרות שידרו וכלב ואסקי
בית. שים דחופה לכה
יבני כמתי עולם זה תלמד
עין מיליהן תמן ואין הות
ק' כר. אוקי' כגון דקבלה
ל' דין עצמו אם קבלו בקנין
מים במחול לך אבל באהן

בלולה במקרא ובפשטת וכו'. פירש רבינו חס' דעתלמוד שלנו
 אלו פסוקים עמלנו ממה שאמרנו תחלים (תפסת פירש
 יע': לעולם יפלט אלו שומרי חס' במקרא שלם תבטשע שלם ד"ס
 אע"פ כן אלו קוראים בכל יום פרשת התמיד ושומים בשבתת אחיו
 מקומן ונרשין רבי ישמעאל אמר
 בשלם עשרה מדות וכו':

אמר רב דימי בנן דקבליה עילוי
בחד. פירש קונט' לאפילו
הכי קאמר ר' תאיר דיוסל לחזור ו
נולא נהירל דמיון לרבותא קניסה
הוא ליה למימר לא נהירא כי
המדקאמר בנן משמע דדוקא קא
בנן קבליה עילוי עזר על
נגרסה דאמלימיהו דרבנן קאי דדוקא
בנן קבליה עילוי עזר עזר
לירושא הוא דליכא קאמר רבנן
למיו יכול לחזור ו אכל אי קבליה
עילוי כני מרי יכול לחזור ו אף
לרבנן כיון דליכא רמתי לירושא:
רבא

הכי קאמר בא וראה כ"מה
ספור להבטחין את הצונן אמר
הבטחין את הצונן א"ל כ"כבר
את זה דאילו רבין יוסי קיים
נ"ר יוסי ממלא מקום אבותיו
בבר הורד וזן א"ר אשעיא
קראתי נועם ולאחד קראתי
שמענימין זה לזה בהלכה
בהלכה י"אמר (אלי) אלה
יה צהר אמר רבי יצחק אלו
ושנים ויתים עליה אלו ת"ח
עניי ואמר והנה ששים נשים
יחידה ומשאנה ה"אצות כי

בעדים פסולין ודיינן כשרין מיגו דפסלי
עדים פסלי נמי דייני סיפא בדיינין פסולין
ועדים כשרין דמיגו דפסלי דיינין פסלי נמי
עדים מתקף לה רבא בשלמא מיגו דפסלי
עדים פסלי נמי דייני איכא בי דינא אחרינא
אלא מיגו דפסלי דייני פסלי נמי עדים והא
עדים תו ליכא לא צריכא דאיכא תא אחרת
הא ליכא כת אחרת מאי הכי נמי דלא מציי
נפסלי היינו דרב דימי איכא בינייהו מיגו דמר
סבר אמרינן מיגו ומר סבר לא אמרינן מיגו
גופא⁶ אמר ר"ל פה קדוש יאמר דבר זה
תני עדו איני והאמר עולא הרואה את ר"ל
בבית המדרש כאלו עוקר הרים וטותין זה
בזה אמר רבנא והאין כל הרואה ר"מ בבית

המדרש כאלו עוקר הרי הרים וטוחנן זה בזה
ממחבנין זה את זה כי הא דיתבי רבי וקאמר
לפניו ר' ישמעאל בר' יוסי אבא *התיר
הורה וקן אמר רב פפא בא וראה כמה מתבבין
היה כפוף ויושב לפני רבי דהא ר' ישמעאל
היה כפוף ויושב לפני רבי וקאמר
מאי דכתיב ויאקח (את) שני מקלות ויאמר
לחבליה נעם אלו ת"ח שבארץ ישראל
לחבליה אלו ת"ח שבבבל שמחבלים זה לזה
[שני] בני הצהר העומדים וגו' יושנים זיתים
ת"ח שבא"י (6) שנוחין זה לזה בהלכה כשמן
ששבבבל שמהוין זה לזה בהלכה כזית יאש
ויוצאות ורוח כנפיהם ולהנה כנפים ככנפי
השמים ובין הארץ ואומר אל המלאך הדונן
האיפה ויאמר אלי לבנות לה בית בארץ שנער
בין יחי וזנופה וגסות הרוח שירדו לבבל ו
כמו עשרה קבין גסות ירדו לעולם תשעה נטלי
אין לבבל נחית ואישתרובי דאישתרובי
לה בית בארץ שנער ש"מ והאמר מר (8)
לכבול נחית מאי עניות עניות תורה דכתיב
אמר ר' יוחנן זו עילם שוכתה ללמוד ולא זו
כלולה כמקרא כלולה במשנה כלולה בתלמוד
עולם אמר ר' ירמיה זה תלמודה של כלל
אבא נאמן עלי אביך נאמנים עלי שלשה ר'
אבא ורחמנים אומרים אינו יכול לחזור בו היהיה
דור לי בחיי ראשך ר"מ אומר יכול לחזור
גמ' אמר רב דימי בריה דרב נחמן בריה דרב
אמר רב יהודה אמר שמואל מחלוקת במחול
לחזור בו ורבי יוחנן אמר באתן לך מחלוקת
אבל במחול לך דרבי הכל אין יכול לחזור בו
תא שמע דאמר רבא מחלוקת באתן לך אבל
לחזור בו אי אמרת בשלמא באתן לך מחלוקת
אין יכול לחזור בו רבא דאמר כרבי יוחנן
מחלוקת רבא דאמר כמאן רבא מעמא דנפגא
בר תחליפא לרבא היה חייב לחבירו שבעו
רבי מאיר אומר יכול לחזור בו חכמים

המכשיר ללמד כאלו זה היה להם עדים
לגדל ישראל. קח ותשקט (שם, עמ' 27)
ענין שיקדוקן ב' דוער קען (שם, עמ' 27)
ענין שדוק עמו ואפילו היה כיון דפסול

בנעדים פאליס ודיינין כשרין. בעל דין פוסל הדיינין והעדים ומנאול דבריו אמת על העדים ומשום הכי מהימנין ליה אפי' לגבי דיינין: **שם**. שומנא דבריו אמת על הדיינין שפסולין הם ומשום הכי מהימנינו להו אעדים אליבא דר"מ ורבונו לית להו מינו: **איבא** כי

דינא אהרינא. ואינו נוגע בעדות:
רבינו סבר אמרינן מינו. צעלמה
 כדקיימא הכא טעמא משום מינו
 הוא ולא הכי הוא לא הוה פסיל
 רבא מאיר ולרב דמיא לא אמרינן מינו
 צעלמה: **וטוען זה בזה.** מטיה
 ומקש זה בזה אלמא הריפא טועא
 הוה ומקרי ליה לר' מאיר דרן עטה
 פה קדוש: **אמר רבנא.** וימא תמהא
 והכלל ר' מאיר עובד הכי רמיא הוא
 כלומר אלס וגבר טפי טועא: **בא**
ורבא פנה. כלומר לא אתמיהי קא
 מתממהא אלס הכי קאמר בזה ורלא
 ובהמה זני ארץ שרלא מחבבין אה את
 זה דהא רמי לקיש חריף וחמיס טועא
 הוה וקרי ליה לר' מאיר פה קדוש
 דקא מחבב ליה וימישב את הדבר
 להתקיים: **לפטעין את פוטון.** מים
 זלזלן ומחירא שלל אינון אסור
 להטעמין בחולזון [ולרוד שבת] [בשבת]:
הורס וקן. ר' יוסי דאלעין בתייה:

ממלכה מקום אכסויו. חשוב כחציו:
המלכים. כלשון זה ומהם מקשים א:
לזה. וכן א"י נוחין דין ומעייני יחד
ומתקן זה את דברי זה והשמועה
ויאלה לאור: שמעוני. טחין כשמן:
ע"א"פס. זה יצר הרע: שפי נסים.
רשומים) וגמות הרוח: ורוח כננשים.
כלשון נקות הרוח: כננפי הכמסיד.
וזו חנופה שמרלץן עצמם הקסידים:
לכנוס לה צים. ולא כמצי ע"הס:
אלאמל האחת לבדה נמשכה. שאל
ענינים. מורה. צעילם היש. דניאל
צעילם הוה דמחיב (דניאל ה) ואני
הייתי) כשוכן הכירה אשר צעילם
המדינה ולא כן מורה. עורל הוה
כבבל ולחן חק ומשפט צירשאל:
במחשבים הוסיכני. שאין נוחין זה עם
זה ותלמודם ספק צידם: **מרת"ג** נאמן
עלי. להיות דין: אצל. סקול מן
הכירה לדוני לא לזכות ולא לחיוב
דנפקא לן צפירקין (דף ס:) מלא
וימתו אבות על בנים וגו' (דור י).
כלשון שבעה: יכול לחזור בו? וישאל
שבעה מגורה: **גמ'** דקבלי עלי
בחד. דינא ווע"ג דליכא חרי
הרריי צדיקה א"ר מאיר יכול לחזור
בו: במחול לך. אי מוצע אמר
לחזעט נאמן על אצל או אצל אשר
יחזיק ויחזעט מחול לך המס קאמרי
רבנן אמי יכול לחזור בו דהא זכא
זה כמה צדידי מין. שילא זכאי:
אבל כשמן. מלך. דנחשע אמר
לחזעט אס יחייבוי אצל או אצל
נאמן לך: דדרי הכל יכול לחזור.
הדואיל והתמונ צידו אין בו כח לחזעט
הדואיל אצל דדיינין כשרין: עטמיס
דנפשיס חלם. ופליגי כמרחייו:

באותן יום וכן מרדכי, ולא היו דורס עסקים בבתים וכו' ואלו היהם לנחם כחילו לא היה להם ששים
מכריו בעולם כי הכין לנגד לרועת אל הורח' כי יעשוש ולחוד כחילו וכן תפסם (והם) וכו' וכו'
בבל, שהם עמוס (והנה) (א) באמן עלי אבא, כדעין קמייזי מדקמתי כי רשע בקר (רשעי בבל),
אם דקמתי באמן עלי בבל אמן אלהים עולם חסד ירום יום שנים שפרין עמי ואשליה הכי יום שפסול
הוא (מלכותם) אל הכר הכי שפסול

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם א"ר יוחנן וכו'
ח"ס שבא"י שמשמנין זה
לזה:

מוסף רשמי

[illegible]

נשואה וגמול הרוח ירדה
בכל כלומר טעמים שלו
צרכא כתבין ומשלחין עוב
בחד כלומר אבא ועד אחר
מבעלין אינו יכול לחזור